

“धर्मात्मा स तु गाङ्गेयचिन्नाश्रोकपरायणः ।
प्रेतकार्याणि सञ्चालितस्य सम्यग्कारयत् ॥”
प्रेतश्वर्ह, क्लौ, (प्रेतस्य गृहम्) भस्मानम् । इति
हेमचन्द्रः । ४ । ५५ ॥

प्रेततर्पणं, क्लौ, (प्रेतस्य तर्पणम्) मरणावधि-
वपिष्ठीकरणपर्यन्तं प्रेतश्वर्होऽप्नेयेन जलदानम्।
यथा । “अब्र प्रेततर्पणे तिळास्त्रिति विशेषो-
पादानात् सूर्यादिवारेणापि तिलैरेव तर्पणं
प्रतीयते ॥ तदुषुष्टानं यथा । अय: सर्वं ग्रव-
स्सर्गिनो गत्वा पिण्डपदस्याने प्रेतपदोहेन हितो-
यानं तर्पयेत् । पिण्डश्वर्द्वारारणीपि पिण्डहा-
भवति । एतेन असुकगोच्रं प्रेतं असुकदेव-
शर्माणं तर्पयामि । इति सामग्रानां प्रयोगः ।
यजुर्बेदिनान्तु असुकगोच्रं प्रेतं असुकदेवशर्माण-
द्वयम् । इति समोधनानामवायम् ॥” इति
शुद्धितत्त्वम् ॥

प्रेतदेहः, पुं क्लौ, (प्रेतस्य देहः) प्रेतश्वरीरम् ।
यथा,—
“क्लते वपिष्ठीकरणे नरः संवत्सरात् परम् ।
प्रेतदेहं परिवृच्य भोगदेहं प्रपद्यते ॥”
इति तिथादितत्त्वधृतविश्वधर्मोत्तरीयवचनम् ॥
पूरकपिष्ठदानेन तदुपतिर्यथा,—
“शिरखादेन पिण्डेन प्रेतस्य क्रियते सदा ।
हितीयेन तु कर्णाचिन्नाचिकास्तु समाप्ततः ।
गलांसभुजवर्चांसि लृतीयेन यथाक्रमात् ।
चतुर्थेन तु पिण्डेन नाभिलङ्घगुदानि च ।
जाहुजहु तथा पादौ पचमेन तु सर्वदा ।
सर्वमर्माणि वहेन सप्तमेन तु नाड्यः ॥
दक्षलोभादयमेन वौर्यं च नवमेन तु ।
दशमेन च पूर्णं च नवमेन तु च्छिपयंयः ॥”

इति शुद्धितत्त्वधृतश्वर्मपुराखावचनम् ।
प्रेतनदी, क्लौ, (प्रेततर्पणो नदी) । वैतरणी ।
इति शब्दरक्षावली ॥

प्रेतपक्षः, पुं, (प्रेतप्रियः पक्षः) गाँखचान्दा-
चिनकाणपक्षः । तत्र न्ततस्य पार्वत्यविधिना-
सीवत्सरिकं आहं कर्त्तयम् । यथा,—
“आशाग्राः पञ्चमे पक्षे कर्त्त्यासुंस्ये दिवाकरे ।
यो वै आहं नरः कुर्यादेकसिन्नपि वासरे ।
तस्य संवत्सरं यावत्त्रिप्तः स्युः पितरो द्वुवम् ।
नभा वाय नभस्यो वा मलमात्मो यदा भवेत् ।
सप्तमः पिण्डपक्षः स्याद्यचेव तु पञ्चमः ॥” इति ।
तत्र न्ततस्य ।

“वपिष्ठीकरणादूर्ध्वं यत्र यत्र प्रदीयते ।
तत्र तत्र चयं कुर्याद्वृत्यवित्वा ऋताहनि ।
अमावास्यां चयो वस्य प्रेतपक्षेर्यथा पुनः ।
सपिष्ठीकरणादूर्ध्वं तस्योऽपि पार्वत्यो विधिः ॥”
इति शब्दोत्तेन प्रत्याविदिकं पार्वत्यविधिना कर्त्त-
यम् । इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥ तत्र निविड-
हिनेऽपि तिलतर्पणं कर्त्तयम् । यथा, सूतिः ।
“तीर्थं तिथिविशेषे च गङ्गायां प्रेतपक्षके ।
निविडेऽपि दिने कुर्यात् तर्पणं तिलमिश्रितम् ॥”
इति च मलमासतत्त्वम् ॥

प्रेतपटहः, पुं, (प्रेतस्य पटहः) मरणकाले
वादनौयवाद्यविशेषः । ततुपर्यायः । भवरुत् २
न्द्रव्यभूरकः ॥ ३ । इति त्रिकाण्डप्रेतः ॥

प्रेतपतिः, पुं, (प्रेतानां पतिः) यमः । इति
हलायुधः । (यथा, मार्कंडेये । १०८ । ४ ।

“इः प्रेतपते: शक्तिर्देवसेनापते स्त्राया ।
अन्ये वाचेषु देवानामयुधानि स विश्वलत ।

चकार तेजसा भानोभासुराय्यरिशान्तये ॥”

प्रेतपिण्डः, पुं, (प्रेताय देयः पिण्डः) मरणावधि-
वपिष्ठीकरणपर्यन्तं प्रेतसम्पूर्णानकपिष्ठाकारा-
द्रम् । यथा,—

“न स्वधार्ष प्रयुक्तीत प्रेतपिण्डे दशाहिके ।

भावेतैतत्र वै पिण्डं यज्ञदत्तस्य पूरकम् ॥”* ॥
तत्ततपिष्ठस्य प्रेताङ्गकरणत्वं यथा, ब्रह्मपुराणे ।

“शिरस्तादेन पिण्डेन प्रेतस्य क्रियते सदा ।

हितीयेन तु कर्णाचिन्नाचिकास्तु समाप्ततः ।

गलांसभुजवर्चांसि लृतीयेन तथा क्रमात् ।

चतुर्थेन तु पिण्डेन नाभिलङ्घगुदानि च ।

जाहुजहु तथा पादौ पचमेन तु सर्वदा ।

सर्वमर्माणि वहेन सप्तमेन तु नाड्यः ॥

दक्षलोभादयमेन वौर्यं च नवमेन तु ।

दशमेन तु पूर्णं लृपता च्छिपयंयः ॥”* ॥

तदकरणे दीपो यथा,—

“प्रेतपिण्डा न दीयन्ते यस्य तस्य विमोक्षणम् ।
उसाशानिकेभ्यो देवेभ्य चाकाल्यं नैव विद्यते ॥”* ॥

पूरकपिष्ठदानादेवितिकर्त्तयता यथा । पार-
स्करः । प्रेताय पिण्डं दक्षा अवेजनदान-
प्रत्यवेजनेत्रु नामग्राहं न्द्रणये तां राचिं
विहायसि चौरोदके निदधुः प्रेताच चाहि
पिण्डं चैदं चौरमिलुर्वार्येति । अब्र दानश्वदेन

पिण्डानुस्तं बहुवचनात् । तेनावेजनपिष्ठ-
दानप्रत्यवेजनेत्रु नामग्राहं नाम शहीला
प्रेतपिण्डानुष्टानं समाप्तम् । विहायसि राचौ
चौरोदके प्रेताच चाहि पिण्डं चैदं चौरमिलु-
र्वार्यं निदधुः ।

“प्रथमेऽहनि यो दद्यात् प्रेतायान्नं समाप्तिः ।
यज्ञानवसु चाच्येद्व च एव प्रदात्यविषयः ॥”* ॥

प्रथमपिण्डकर्त्तुनियमवत् प्रथमपिण्डदयनियम-
माह युवः पुरुः ।

“प्रथमेऽहनि यो दद्यन्तं तदेव स्याद्याहिकम् ।
सदा शौचैर्यपि दातावाः सर्वैर्यु युगपत्याः ।

अग्रहाशौचैर्ये प्रदातावाः प्रथमे लेक एव हि ।
दितीयेऽहनि चत्वारस्तीये पञ्च चैव हि ।

एकस्तोयाङ्गलिलेवं प्राचमेकच दीयते ।

दितीये दौ लृतीये चौन् चतुर्थं चतुरस्तथा ।
पञ्चमे पञ्च षष्ठे बट् सप्तमे सप्त एव च ।

अष्टमेऽहनि च नवमे नवैव दशमे दश ।

येन स्युः पञ्चपक्षाशत् तोत्रस्याङ्गलयः क्रमात् ।

तोषपात्राणि तावन्ति संयुक्तानि तिलादिभिः ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

प्रेतपुरुं, क्लौ, (प्रेतानां पुरम्) यमालयः । यथा,
“यावच कर्त्त्यातुलयोः क्रमादस्ते दिवाकरः ।

तावत् श्राहस्य कालः स्यात् शूर्णं प्रेतपुरं तदा ।”
इति श्राहस्यत्त्वम् ॥

प्रेतरात्मसी, क्लौ, (प्रेतानां पिशाचमेहानां रात्म-
सीवपसंपर्णकारित्वात्) सुलसी । इति रत्न-
माला ॥

प्रेतसदं क्लौ, (प्रेतानां वनमिव) भस्मानम् ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ५५ ॥

प्रेतवाहितः, त्रि, (प्रेतेन वाहितः) भूताविदः ।
इति त्रिकाण्डप्रेतः ॥

प्रेतशिला, क्लौ, (प्रेतानां प्रेतभ्यो वा या शिला) प्रिष्ठदानायाम्याश्चितप्रस्तरविशेषः । यथा,—
ब्रह्मोवाच ।

“येयं प्रेतशिला याताता गदायां सा विधा स्थिता ।
प्रभासे प्रेतकुर्वे च गदासुरशिरस्यविषयः ।

धर्मेण धरिता भूत्ये चर्वदेवमयो शिला ।
प्रेतसदं चे गता गदा पूर्णं प्रित्राद्या वाच्यवादः ।

तेषासुद्धरणार्थाय यतः प्रेतशिला ततः ॥

अतोऽच सुनयो भूपा राजपत्राद्यः सदा ।
तस्यां शिलायां आहारिकीर्त्तो ब्रह्मलोकगः ॥

गदासुरस्य अम्बुदं तस्य एष्टे शिला यतः ।
सुखस्तुष्टो गिरिस्तसात् सर्वदेवमयो ह्यम् ।

सुखस्तुष्टस्य पादेषु यतो ब्रह्मसदीसुखाः ।
अरविद्वनन्तेषु तेन चैवोपलक्षितः ।

अरविद्वो गिरिनामं क्रौच्यपादाङ्गितो यतः ।
तस्माहिरिः क्रौच्यपदः पितर्णा ब्रह्मलोकदः ।

गदाधरादयो देवा आद्या आदौ व्यवस्थिताः ।
शिलालृपेण च यत्कालस्यादेवमयो शिला ।

गदाशिरस्तादयित्वा गुरुवादाश्चिता शिला ॥”* ॥

स्त्रावा प्रेतशिलादौ तु चरणाम्बुद्यतेन च ।
पिण्डं द्यादिस्तमैमन्त्रेदरावास्त्रं च पितॄन् परान् ॥

असुकुर्वे न्द्रता ये च गतिर्वाच न विद्यते ।
तेषामावाहयिष्यामि दर्भष्टुष्टे तिलोदकैः ॥

पिण्डं द्यादिस्तमैमन्त्रेदरावास्त्रं च पितॄन् ददाम्यहम् ॥

मातामहकुर्वे ये च गतिर्वाच न जायते ।
तेषासुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥

अजातस्तन्त्राये केचित् ये च गतिर्वाच पीडिताः ।
तेषासुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥

वन्युवर्गाचे ये केचित्प्रामोऽविवर्जिताः ।
स्वगोचे परगोचे च गतिर्वाच न विद्यते ।

तेषासुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥

उद्यन्तवाचाचे ये च विवश्वलहताच ये ।
आत्मोपघातिनोये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥

अग्निदाहे न्द्रता ये च सिंहवावहताच ये ।
दंडिभिः इङ्गिभिर्वार्यापि तेषां पिण्डं ददाम्यहम् ॥

अग्निदग्धाचे ये केचित्प्रामिदग्धास्तथापरे ।
विद्युचौरहता ये च तेषां पिण्डं ददाम्यहम् ॥

रौरै चान्यतामिसे कालस्त्रिचे च ये गताः ।
तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥

अविष्टवनवेचने चोरे कुम्भैपाके च ये गताः ।
तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥

अव्यवृद्धाचयां चातनास्यां प्रेतोक्तिविनाम् ।